

Taktikai játék, amiben erős a szerencse, vagy szerencsejáték, amiben erős a taktika szerepe?

Én elmentem a vásárba fél rúpiával

A keretsztori elenyésző, de egy félórás játékhoz talán nem is kell komolyabb: kereskedők vagyunk Jaipurban, ami egy indiai nagyváros, és igen jelentős kereskedelmi központ volt már századokkal ezelőtt is. Tudjátok, mindenki a Császári és/vagy Királyi Udvar beszállítója akar lenni – hát akkor sem volt ez másként. A mi célunk, hogy a Maharadzsa udvari szállítói legyünk, ezt pedig úgy érhetjük el, hogy egyértelműen jobbak leszünk a másiknál – ehhez pedig nem kell mást tennünk, mint megnyernünk három leosztásból kettőt.

Egy leosztás úgy néz ki, hogy árukat (kártyák) adunk el rúpiáért (árukorongokon különböző címletekben). Minél értékesebbeket adunk el, illetve minél hamarabb, annál többet fizetnek érte, ráadásul, ha egyszerre több egyformát bocsátunk áruba, akkor még bónuszokat is szerezhethetünk. Ami engem illet, ez a kis tematikai finomság rögtön zsebre vágott: arról van ugyanis szó, hogy az áruk értéke attól is csökken, hogy már megjelentek a piacon – én 2 bőrt még összesen 7 rúpiáért adok el, míg az utánam jövő csak 3-ért, onnantól pedig darabjéért 1 rúpiánál többet senkinek nem fizetnek már érte. Az én fejemben ez azt jelenti, hogy amíg nem adott el senki, addig hiánycikk, így vannak, akik nagyon sok pénzt fizetnének érte. Aztán elkezd tömegcikké silányulni. És ez mindenre igaz - jó, az aranyért eleinte 6 rúpiát adnak, de 5-nél később sem megy lejjebb – de hát az arany.

Jaipur

Teve tudsz ivigy kevereveskevednivi?

A játék taktikai alapját az adja, hogy rengeteg lehetőség közül választhatunk, amikor ránk kerül a sor – ugyanakkor csak egy dolgot tehetünk a körünkben. Eladhatunk egy vagy több darabot az olcsóbb árukból (bőr, fűszer és kelme), kettő vagy több darabot a az értékesebbekből (ezüst, arany, drágakő). A piacról (felcsapott öt lap) elvehetünk egy árut vagy cserélhetünk kettőnél többet. Vagy elvehetjük az összes tevét.

Na igen, a tevék. Jók, mert egyfelől bármire cserélhetjük őket, másfelől meg magunk előtt tartjuk őket, nem pedig kézbe vesszük, ami azért jó, mert a kezünkben legfeljebb 7 lap lehet, és jellemzően többféle árut fogunk gyűjtögetni, szóval kell a hely. Ugyanakkor tevéből nem lehet csak egyet vagy csak kettőt felvenni, hanem amikor tevét veszünk el, az összeset el kell vennünk, a helyükre pedig új lapokat húzunk. Ha nincs szerencsénk, akkor csupa értékes holmit, amiből az ellenfelünk már mazsolázhat is. Persze lehet ezzel játszani – ha sok cserelapja van az ellenfélnek, mondjuk tevéje, vagy tudjuk, hogy olcsó lapok vannak nála, amiket boldogan lecserélne, akkor nagy kockázatot vállalunk, mert meglehet, hogy ömlenek majd az aranyak és gyémántok a pakliból, és azokat ő fel is szedegeti majd. Ha viszont nincs tevéje, és tudjuk, hogy gyűjt valamit, akkor esélyes, hogy csak egy lapot vesz majd el, így bátrabban lecsaphatunk a púpos négy lábúakra.

Jaipur

Néha megéri hagyni az ellenfélnek az értékes lapot, és összeszedni egy nagyobb (4 vagy 5 lapos) szettet, mert igen nagy bónuszokat tudunk kapni értük. A tevék nagy rugalmasságot adnak, ráadásul

ha lejátszottuk a leosztást, 5 bónusz pontot kap az, akinél több a teve, és az is jól tud jönni. Néha viszont megéri azért eladni (akár olcsó áruból keveset), hogy kikényszerítsük a tevék felvételét az ellenfelünktől, így frissítve a piacot, hátha jön valami, amire érdemes lecsapni. Sőt, olyan is van, hogy elkezdünk gyűjtögetni valami haszontalan árut, amiből már érdemi üzletet nem is lehet csinálni, viszont jó lesz cserelapnak, és annyiból előnyösebb, mint a teve, hogy a kezünkben már ott a hely az újaknak, míg ha tevére cserélünk árukat, a teve ugye nem a kezünkből fog, az árunak annyi helye lesz, amennyi hely még van a kezünkben. Vagy egyszerűen azért veszek fel valami olcsót, hogy egyetlen lap eladásával véget vethessek a játéknak.

A leosztásnak ugyanis akkor van vége, ha elfogy a pakli vagy három áru zsetonja. Ha mondjuk kettő elfogyott már, és még van egy darab bőr-áruzseton, akkor megéri egy bőrt eladnom, noha csak egy pénzt hoz, ami szinte semmi, de lehet, hogy az ellenfelem még gyűjtögetett valami hasznosat a kezében, és azzal már nem fog pontot szerezni.

Szóval a rövid játékidő és az egyszerű szabály ellenére (veszek, eladok vagy cserélek – másik játékos jön) bőven van itt mélység, és ez az, amitől annyira jó a Jaipur.

Még, még, még - ennyi nem elég

A kérdést azóta sem tudtam magamnak egyértelműen megválaszolni, de játszottam még párat és fogok is – szóval egy biztos: Jó élmény jaipurozni. Az élmény, hogy befolyással vagyok a játék alakulására, megvan: folyamatosan döntéseket hozok, csak sok a kockázatos húzás – van, hogy óvatoskodok, van, hogy rápörgetek a játék végére, van olyan is, hogy bevállalok egy rizikósabb húzást, és viselem a következményeket...

Jó szórakozást kívánunk

Katicások